

Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ

Роль та місце правоохоронних органів
у розбудові демократичної правової держави

Матеріали

X Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

30 березня 2018 року

Одеса
ОДУВС
2018

УДК 351.74
ББК 67.401.133
Р68

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Р68 **Роль** та місце правоохоронних органів у розбудові демократичної правової держави: матеріали X міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., м. Одеса, 30 березня 2018 р. — Одеса: ОДУВС, 2018. — 282 с.

УДК 351.74
ББК 67.401.133

Шановні учасники конференції!

Дозвольте привітати Вас з початком роботи X Міжнародної науково-практичної конференції «Роль та місце правоохоронних органів у розбудові демократичної правової держави».

В умовах демократичних перетворень, реформ у правоохоронній сфері невідкладним завданням є розбудова громадянського суспільства та правової держави. Це передбачає, насамперед, створення нових інститутів і реформування існуючих органів влади, покликаних забезпечити інтереси людини, держави та суспільства.

У системі державного апарату України правоохоронні органи покликані виконувати важливі завдання, що зумовлює забезпечення належної якості їх організації та діяльності, у тому числі і на місцевому рівні. Існуюча система правоохоронних органів вирішує проблеми впровадження нових принципів її діяльності, але при цьому потребує суттєвих змін, які впливають зі змісту Конституції та зумовлюються прийняттям низки нових законів.

В сучасній європейській практиці демократичного державотворення спостерігається цілком закономірний і очевидний процес, який характеризується посиленням гуманізації державно-суспільних відносин, виведенням їх на рівень всебічної співпраці, коли держава є зручною для особистості, покликана захищати її права і свободи.

Такий підхід загалом є домінуючим у всіх державних устроях країн розвинутої демократії. Саме він дозволяє розвивати державно-суспільні відносини на засадах гармонійного поєднання інтересів індивідуальності, суспільства та держави, де пріоритет надається виробленню та практичній реалізації універсальних систем захисту особистості, виведенню їх на вищий рівень у порівнянні з іншими державними устроями та системами.

Є цілком очевидним, що здійснення таких масштабних та довготермінових завдань, покладається крім законодавчої гілки влади, на органи охорони правопорядку, адже саме вони покликані наповнювати практичним змістом стратегію розбудови демократичного державо устрою в окресленій площині. Означене, без сумніву, актуалізується й політикою нашої держави щодо реформування правоохоронної системи, її орієнтування на європейські стандарти.

Слід наголосити на тому, що перебуваючи в процесі демократичного державотворення, Україна від самого свого постання як незалежної держави рішуче відмовилась від принципів, методів та засобів пережитого нею в XX столітті тоталітарного минулого, обравши шлях побудови державності на принципах гуманізму, демократії, захисту прав і свобод громадянина. Така стратегія і розуміння мети, засад та завдань органів охорони законності та правопорядку, визначає й перспективні положення подальшого розвитку української поліції.

Комплексний характер перетворень обумовлює різноплановість напрямів їх наукового обґрунтування. Такими, на наш погляд, виступають:

1. Соціально-правові та економічні проблеми розвитку держави: пріоритети та перспективи.
2. Актуальні проблеми адміністративного права та адміністративного процесу.
3. Актуальні проблеми адміністративної діяльності Національної поліції України.
4. Актуальні питання протидії наркозлочинності в Україні.
5. Актуальні проблеми кримінального провадження та оперативно-розшукової діяльності.
6. Актуальні проблеми кримінального права, кримінально-виконавчого права та кримінології.

На сьогодні важливим напрямком наукової діяльності нашого університету є протидія наркозлочинності в Україні, оскільки наукові розробки у сфері знань про нові психоактивні речовини, виявлення та ліквідації підпільних нарколабораторій та місць немедичного вживання наркотиків, особливостей виявлення джерел і перекриття каналів витоку підконтрольних наркоречовин з об'єктів їх легального обігу, використання наркозлочинцями електронних інформаційних мереж та платіжних систем, питання міжнародного співробітництва у сфері протидії транснаціональній наркозлочинності, можливості використання кримінального аналізу у протидії наркозлочинності, мають не тільки теоретичне, а й практичне значення.

Маємо надію, що вирішенню означених питань сприятимуть Ваші наукові здобутки та пропозиції, висловлені під час роботи конференції.

Сподіваємось, що наукові здобутки, висвітлені Вами під час конференції слугуватимуть не лише викладенню останніх досягнень у царині юридичної науки, але й стануть підґрунтям у збагаченні всіх галузей права новими науковими ідеями, у розвитку національного законодавства та формування єдиної правоохоронної практики.

Дякую за увагу!

*Катеринчук І. П., ректор Одеського державного університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, доцент, генерал поліції третього рангу*

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИМИРЕННЯ: НАПРЯМИ ПОДАЛЬШОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

Однією із основних тенденцій дослідження проблеми впровадження ювенальної юстиції в Україні є посилення уваги щодо такої її складової як ювенальне кримінальне право, ювенальна пеналогія, що передбачає більш поглиблений аналіз сучасного кримінального законодавства України, чинної системи кримінально-правового впливу, особливостей кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх правопорушників з точки зору досягнення їхнього виправлення та ресоціалізації більш гуманними способами за умови економії кримінальної репресії, порівняно із дорослими. Як на сьогодні, особливість відповідальності та покарання неповнолітніх відтворюється - в існуванні специфічної системи кримінально-правових примусових заходів виховного характеру, визначених у ч. 2 ст. 105 КК, що мають застосовуватися як під час звільнення неповнолітнього правопорушника від кримінальної відповідальності, так і під час звільнення від покарання; у незастосуванні найсуворішого виду покарання – довічного позбавлення волі; значно менших термінах основних та додаткових видів покарання; у більш широкій сфері та більш гуманних умовах звільнення від кримінальної відповідальності та покарання тощо. У даному випадку існують всі підстави розглядати ці особливості кримінально-правового впливу на неповнолітніх у якості складових ювенального кримінального права. Проте це є не достатнім, враховуючи міжнародні стандарти та сталі тенденції законодавчого та правозастосовного досвіду інших країн світу в сфері кримінального правосуддя неповнолітніх.

Слід відмітити, що останнім часом в дослідженнях з проблем особливостей кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх (Є.М. Вечерова, А.Є. Голубов, Є.С. Назимко, Т.Г. Пономарьова, Н. Федорчук тощо) все частіше звертається увага на доцільність запровадження відновного правосуддя щодо неповнолітніх - специфічної системи вирішення кримінально-правового конфлікту, сутність якої полягає у активній добровільній участі усіх сторін конфлікту у його вирішенні (як в межах, так і поза межами кримінального правосуддя), у спрямуванні до справедливого поновлення порушених злочином прав та законних інтересів потерпілої особи, відшкодування завданих збитків. Виходячи з того, що в основу терміну «відновне правосуддя» покладено примирення винного з потерпілим, вітчизняними вченими все більша увага приділяється важливості та доцільності застосування процедури примирення у справах щодо неповнолітніх, поширення сфери кримінально-правових відносин, коли конфлікт вирішується за участю потерпілого та обвинуваченого.

Проте перспективність цього напрямку слід оцінювати не лише з позицій впровадження відновного правосуддя, але й щодо доцільності визначення особливого, спеціального інституту примирення в межах чинного законодавства, який має стати складовою (підсистемою) більш загального інституту «Особливостей кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх» та регламентуватися положеннями Розділу XV Загальної частини Кримінального кодексу. В чинному кримінальному законодавстві категорія «примирення» у положеннях Загальної частини КК використовується двічі: у ст. 46 КК, що регламентує загальний вид звільнення від кримінальної відповідальності особи, яка вперше вчинила злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості, крім корупційних злочинів, примирилася з потерпілим та відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду; та у ст. 75 КК, де йдеться про те, що суд приймає рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням у випадку затвердження угоди про примирення або про визнання вини, якщо сторонами угоди узгоджено покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, позбавлення волі на строк не більше п'яти років, а також узгоджено звільнення від відбування покарання з випробуванням. Отже ці два різновиди застосування примирення у кримінальному праві різняться як стадіями кримінального правосуддя (досудову розслідування, судове провадження), так і кримінально-правовими наслідками угоди про примирення (звільнення від кримінальної відповідальності, звільнення від покарання). Відтепер, залежність факту застосування кримінальної репресії від волі потерпілого, покладена не лише в основу певних кримінально-процесуальних інститутів, але й матеріальних кримінально-правових інститутів звільнення від кримінальної відповідальності та покарання у зв'язку з примиренням винного з потерпілим – фізичною особою, якій злочином заподіяно моральну, фізичну або майнову шкоду.

Проте розвиток та удосконалення інституту «примирення» в межах матеріальної галузі права – кримінального права має подовжуватися. І це має бути напрям щодо формування спеціальних більш пільгових підстав та умов застосування примирення під час вирішення кримінально-правового конфлікту, суб'єктом якого є неповнолітня особа. Чинники, які доводять доцільність такого кроку є досить багаточисельними. Примирення - є міжгалузевим самостійним інститутом як кримінального, так і кримінально-процесуального права, який переважно формувався у відповідності із основними положеннями міжнарод-

них стандартів та позитивного досвіду законодавчої та правозастосовної діяльності інших країн світу. Примирення – це передусім шлях до каяття, самоудосконалення через добровільне волевиявлення особи, спрямоване на визнання вини та укладення певної угоди з приводу вирішення досить різних питань, як таких що стосуються поновлення стану безпеки, відшкодування завданих матеріальних та моральних збитків. Примирення – це добровільна угода, яка стосується досить важливого для винної особи питання – визначення загальноприйнятого сторонами конфлікту обсягу кримінального та кримінально-процесуального примусу (потерпілий відмовляється від поданої заяви про притягнення до кримінальної відповідальності; просить закрити вже порушену кримінальну справу; звертається до суду з клопотанням про звільнення від кримінальної відповідальності; не заперечує про звільнення від кримінальної відповідальності або покарання тощо). Таким чином, розглядуваний інститут «примирення», окрім інтенсивного відновлення порушених прав та інтересів потерпілого, суттєво сприятиме досягненню мети покарання щодо неповнолітніх у більш оптимальні терміни, а відповідно і зниженню рівня рецидивної злочинності. Зазначені характеристики безумовно спрацьовуватимуть по відношенню до неповнолітньої особи на більш ефективному рівні, що має свідчити на користь застосування примирення і у разі вчинення неповнолітнім злочинів середньої тяжкості, певних видів тяжких (можливо не насильницького спрямування).

І ще один аспект, на якій слід звернути увагу. Досить цікавими є порівняння за змістом ст.ст. 45 та 46 КК, які регламентують різні види звільнення від кримінальної відповідальності. Інститути, передбачені ст. 45 та 46 КК, з одного боку, містять досить схожі (тотожні) кримінально-правові підстави в частині кількості злочинів та їхньої тяжкості. В той же час, - досить різні вимоги щодо посткримінальної поведінки винної особи. Так, відповідно до вимог ст. 46 КК, окрім загальних ознак, які стосуються попереднього виду звільнення, визначається важлива специфічна характерна ознака - особа, яка вчинила злочин, має примиритися з потерпілим. Наявність лише позитивної посткримінальної поведінки (відшкодування збитків, усунення шкоди) особи, яка вчинила злочин, є недостатньою. У разі наявності декількох потерпілих – примирення має відбутися із кожним із них. Тож у разі конкуренції ст. 45 та ст. 46 КК, пріоритет має надаватися нормі, яка містить ті підстави, які є більш м'якими для винної особи. За умови відшкодування збитків та відсутності примирення може застосовуватися ст. 45 КК (за наявності інших підстав). В даному випадку доцільним є порівняння кримінально-правових інститутів, передбачених ст.ст. 45 та 46 КК, з точки зору розуміння інституту примирення як такої широкої соціально-правової категорії, основної сутнісної складової відновного правосуддя, що охоплює активне та добровільне залагодження кримінально-правового конфлікту, а отже передбачає (окрім відшкодування) каяття, сприяння розкриттю злочину. Практично, якщо орієнтуватися на більш широке тлумачення примирення, то за змістом та сутністю ці норми різняться лише тим, чи досягається угода про примирення. Адже особа, яка покалася, відшкодувала збитки, готова до надання допомоги у розкритті злочину, а відповідно і до примирення. Тож, скоріше примирення не досягається саме з при чини відсутності такого бажання у потерпілої особи, яка має добровільно погодитися на таку угоду. Проте якщо результати такого аналізу спроєктувати на можливість виокремлення спеціальних норм щодо неповнолітніх, питання доцільності існування двох інститутів, передбачених ст. 45 та 46 КК, втрачає свою актуальність, оскільки ставлення до факту примирення із неповнолітньою особою з боку потерпілого скоріше буде обумовлюватися більш гуманними міркуваннями, а відповідно і більшою схильністю до ухвалення угоди про примирення. Маємо погодитися із позицією тих вчених (Л.В. Головка), які вважають, що потерпілий, який отримав можливість реально приймати участь у вирішенні питання щодо кримінальної відповідальності злочинця, у визначенні розміру компенсації як обов'язкової умови угоди, ставши свідком широкого каяття винної особи, - охоче йде їй на зустріч.

Підсумовуючи зазначене, наголошуємо на тому, що розвиток та удосконалення інституту «примирення» в межах матеріальної галузі права – кримінального права має подовжуватися. Законодавча та правозастосовна практика впровадження відновного правосуддя в Україні посилюють значення та обумовлюють доцільність визначення особливого, спеціального інституту примирення в межах чинного законодавства, який має стати складовою (підсистемою) більш загального інституту «Особливостей кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх» та регламентуватися положеннями Розділу XV Загальної частини Кримінального кодексу. Цей напрям реформування має бути пов'язаний із подальшим розширенням сфери дії кримінально-правового інституту «особливостей кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх» шляхом визначення окремої від дорослих сфери регулювання інституту примирення неповнолітнього злочинця із потерпілим та формулювання спеціальних більш пільгових підстав та умов застосування примирення під час вирішення кримінально-правового конфлікту, суб'єктом якого є неповнолітня особа.

СЕКЦІЯ 1.
СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВІ ТА ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ:
ПРІОРИТЕТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.

Андрієнко І. С. ПРАВО НА ДОСТАТНІЙ ЖИТТЄВИЙ РІВЕНЬ У СВІТЛІ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТИВ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.....	4
Антоненко О. А. НАУКОВО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ТА ОЗНАКИ ПОНЯТТЯ РОБОЧОГО ЧАСУ.....	5
Афанасенко С. І. СТУПІНЬ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ДІЙСНОСТІ В УКРАЇНІ.....	7
Афанасьєва К. М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКОК БЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ ЧАСІВ КИЇВСЬКОЇ РУСІ.....	9
Бабич М. С. БЮДЖЕТНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ.....	10
Баськов В. В. ДЕЯКІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРОФІЛАКТИКИ І БОРОТЬБИ З МІЖНАРОДНИМ ТЕРОРИЗМОМ.....	11
Батенко М. С., Шенета Т. В. ЗЛОЧИНИ НА ҐРУНТІ НЕНАВИСТІ ЯК ЗАГРОЗА ГРОМАДЯНСЬКІЙ БЕЗПЕЦІ СУСПІЛЬСТВА.....	13
Берендєєва А. І. РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ФОРМУВАНЬ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	14
Браславець І. В. КОРУПЦІЯ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УКРАЇНІ.....	16
Будяченко О. М. ЩОДО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЛІСІВ ВІД НЕЗАКОННОЇ ВИРУБКИ В УКРАЇНІ...	18
Бурак М. В. НЕЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ ТА ВІДСУТНІСТЬ АКТИВНОЇ ПОЛІТИКИ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ ЯК ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНИМ ІНТЕРЕСАМ І НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ.....	19
Бурангулов А. В. ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОПЕРАЦІЇ» У ТЕОРІЇ ПРАВНИЧИХ НАУК.....	21
Бутенко В. Г. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПРАВОВИХ ЦІННОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	23
Вайда Т. С., Кузнєцов О. І. ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ПРАВОВОГО НІГІЛІЗМУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.....	24
Геращенко О. С. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ДО ДІЯЛЬНОСТІ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ СИТУАЦІЯХ.....	26
Гнатюк П. О. ДО ПИТАННЯ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЕПУТАТІВ МІСЦЕВИХ РАД.....	28
Голенко Н. М. ЗАХОДИ З ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ОСІБ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ, ЯК РІЗНОВИД СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛУ ПОЛІЦІЇ ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ.....	30
Головацький О. О. ДЕЯКІ ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У США...	32
Гребенюк М. В. ДЕЯКІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ (ЩОДО ПОСИЛЕННЯ СПРОМОЖНОСТЕЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У СФЕРІ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ).....	33
Григорєцька І. І. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ СКЛАДУ ТА ПОРЯДКУ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ В МЕЖАХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ УКРАЇНИ.....	35

<i>Даниленко С. К.</i> ПРИНЦИП СПРАВЕДЛИВОСТІ ТА ДОБРОСОВІСНОСТІ У ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОМУ РЕГУЛЮВАННІ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН.....	36
<i>Дзіковська Н. Р.</i> ВПЛИВ КОЛИВАННЯ ЗАРУБІЖНОЇ ВАЛЮТИ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ.....	37
<i>Дрішлюк В. І.</i> ДЕЯКІ НОВЕЛИ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	39
<i>Жукова К. М.</i> ДО ПИТАННЯ ПРО ДЕЯКІ НОВАЦІЇ В ВИБОРЧОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ.....	40
<i>Журавель А. В.</i> ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦІНОУТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ.....	41
<i>Карпенко К. К.</i> УПРАВЛІННЯ ЦЕНТРАЛІЗОВАНИМИ СТРАХОВИМИ РЕЗЕРВНИМИ ФОНДАМИ МОТОРОНО (ТРАНСПОРТНОГО) СТРАХОВОГО БЮРО УКРАЇНИ.....	43
<i>Кобзар М. В.</i> СТРОК (ТЕРМІН) ЯК ЗАСІБ ДО ОБМЕЖЕННЯ СУБ'ЄКТИВНОГО ПРАВА НА ТОРГІВЕЛЬНУ МАРКУ.....	44
<i>Корнієнко М. В.</i> ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ В УКРАЇНІ.....	46
<i>Косиця О. О.</i> РОЛЬ КІБЕРКУЛЬТУРИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КІБЕРБЕЗПЕКИ.....	48
<i>Кострицький І. Л.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТОРГІВЛІ: ВЧИНЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПРАВОЧИНІВ.....	49
<i>Кузьмінюк А. Ю.</i> ПРОБЛЕМАТИКА ПРОДАЖУ ЕНЕРГЕТИЧНИХ НАПОЇВ.....	51
<i>Кузніченко О. В.</i> ЩОДО ГЕНДЕРНОГО АСПЕКТУ В РОБОТІ ПОЛІЦІЇ.....	52
<i>Кушкань Т. В.</i> ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАПОВІТУ.....	54
<i>Макаренко В. В.</i> НАПРЯМИ ПРОТИДІЇ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ ЗБРОЇ.....	56
<i>Миргород-Карпова В. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАК ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВИ.....	57
<i>Мирошникова М. С.</i> ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ Й СОЦІАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ОФІЦЕРА ПОЛІЦІЇ.....	58
<i>Мошак О. В.</i> РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ СУБСИДІАРНОСТІ В НАДАННІ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ.....	60
<i>Мусаєва С. С.</i> ЗМІСТ ТА ЗНАЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ В УКРАЇНІ.....	61
<i>Поварчук В. О.</i> РЕЦЕПЦІЯ РИМСЬКОГО ПРАВА В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ.....	62
<i>Продайко С. В.</i> ФОРМИ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ЯК ЗАПОБІЖНИК ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОРСЬКОГО СТРАХУВАННЯ.....	64
<i>Процюк Т. Б., Васюк М. В.</i> ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В СИСТЕМІ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЯ ДОХОДІВ І ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	66
<i>Саакян К. А.</i> ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ: ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ.....	68
<i>Скаковська І. І.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПРОНИКЛИВОСТІ ЯК ОКРЕМОЇ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВОЇ ЯКОСТІ ОСОБИСТОСТІ СЛІДЧОГО.....	69
<i>Тарасенко Л. Б.</i> ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ДИТИНИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	70
<i>Тягнирядно Є. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОВНОГО ІМІДЖУ ПРАВООХОРОНЦЯ.....	73

Удренас Г. І. СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ АНТИТЕРОРИСТИЧНИХ ОПЕРАЦІЙ.....	75
Церковна О. В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ БЕЗВИННОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ЦИВІЛІСТИЦІ.....	76
Шаран А. А. ПРИЧИНИ ФІНАНСОВОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ В УКРАЇНІ.....	78
Шмаленко Ю. І. ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА ТА ПЕДАГОГІЧНА КУЛЬТУРА ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ.....	80
Шморзун О. В. ТЕМПОРАЛЬНІ МЕЖІ ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВА НА ПРИЙНЯТТЯ СПАДЩИНИ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....	81

СЕКЦІЯ 2.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ТА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ.

Абдулкадірова Е. Е. ВИЗНАЧЕННЯ СТАДІЇ РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПАТРУЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ.....	84
Баранов С. О. ДО ПИТАННЯ ПРО ТЕОРЕТИЧНО-ПРАВОВИЙ ЗМІСТ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ПУБЛІЧНОЇ ПОСЛУГИ.....	85
Вичавка В. І. ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ТЕРОРИЗМУ НА ДЕРЖАВНОМУ КОРДОНІ УКРАЇНИ.....	87
Денисова А. В., Гомон Д. О. КОНТРОЛЬ ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ.....	89
Жильцов О. Л. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ МЕЖ АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗСУДУ.....	90
Ковальова О. В. СУЧАСНИЙ СТАН ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УКРАЇНІ.....	94
Коломоєць Т. О. СПЕЦІАЛЬНІ ОБМЕЖЕННЯ ДЛЯ ОСІБ, ЩО ВИКОНУЮТЬ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ АБО МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ЯК ЗАСІБ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ: ПРІОРИТЕТИ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСУ.....	96
Котляренко О. П. УПОРЯДКУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ В МИРНИЙ ЧАС.....	96
Куценко А. О. АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	98
Мамука О. В. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ПИТАННЯ КУРІННЯ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ.....	99
Морозова В. Ю. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СУЧАСНИХ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ.....	100
Пирожкова Ю. В. ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИВАТНХ ДЕТЕКТИВІВ В УКРАЇНІ: СТРАТЕГІЧНІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	103
Погребняк О. Г. АДМІНІСТРАТИВНІ ПРОЦЕДУРИ ЯК СКЛАДОВА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ.....	104
Половніков В. В. ЩОДО ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ЯК ВІЙСЬКОВОГО ФОРМУВАННЯ.....	106
Постол О. І. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ ФЕНОМЕНУ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА ЗГІДНО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЮ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ».....	108
Серватюк Л. В. ПОНЯТТЯ ТА СИСТЕМА ЗАХОДІВ ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ УКРАЇНИ.....	111

Шимон О. М. ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ОДЕРЖАННЯ ПОДАРУНКІВ ЯК ЗАСІБ ЗАПОБІГАННЯ ПРАВОПОРУШЕННЯМ, ПОВ'ЯЗаниМ ІЗ КОРУПЦІЄЮ.....	113
---	-----

СЕКЦІЯ 3.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.

Дубовіков Д. І. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ОСОБИ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ.....	115
Євдокимов Д. А. АДМІНІСТРАТИВНЕ РОЗСЛІДУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ СПРАВ ЩОДО ВОДІЇВ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ В МІЖНАРОДНОМУ РУСІ, НЕ ЗАРЕЄСТРОВАНИХ (ПЕРЕРЕЄСТРОВАНИХ) В УСТАНОВЛЕНОМУ ПОРЯДКУ.....	117
Корнієнко М. В. ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ В УКРАЇНІ.....	118
Купрій А. І. ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ....	120
Лізніченко Є. М. ВЗАЄМОДІЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У МІЖНАРОДНОМУ АСПЕКТІ.....	122
Морозова Т. В. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ....	123
Саруханян Д. А. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У СВІТЛІ СУЧАСНИХ ВИМОГ.....	125
Тян Н. Г. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОФОРМЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ.....	127
Шарая А. А. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРИМУСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: КОРОТКА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАХОДІВ.....	129

СЕКЦІЯ 4.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ.

Албул С. В. ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ОЗНАК ВЖИВАННЯ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ ТА ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН.....	132
Білотіл І. П. МЕХАНІЗМ ПРОТИДІЇ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ НАРКОТИКІВ В УКРАЇНІ.....	134
A. Botschewar DROGENBEKÄMPFUNG IN DEUTSCHLAND. STRATEGIEN ZUR BEKÄMPFUNG DES INTERNATIONALEN DROGENHANDELS.....	136
Голубенко Е. Г. ПРОБЛЕМИ СОВЕРШЕННЯ НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИМИ ПРЕСТУПЛЕНІЙ В СФЕРЕ НЕЗАКОННОГО ОБОРОТА НАРКОТИЧЕСКИХ СРЕДСТВ И МЕРЫ ИХ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ.....	137
Данилевська Ю. О. ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ОКРЕМІ ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ.....	139
Дашковський О. С. УКРАЇНА ЯК ТРАНЗИТНА ТЕРИТОРІЯ НАРКОТРАФІКУ З АЗІЇ У ЄВРОПУ (ЄС).....	140
Домброван Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ В ПРОТИДІЇ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН І ПРЕКУРСОРІВ.....	142
Крижна В. В. ПРОФІЛАКТИКА НАРКОМАНІЇ СЕРЕД ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ.....	144
Надибська О. Я. НАРКОЗЛОЧИННІСТЬ: СОЦІАЛЬНІ ВИТОКИ ПРОБЛЕМИ.....	145

Орловська Н. А. ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ІНСТРУМЕНТИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО НАРКОТИКІВ НА ПЕРІОД ДО 2020 РОКУ.....	146
Політова А. С. НАРКОЗЛОЧИННІСТЬ ТА НЕПОВНОЛІТНІ: СТАРІ-НОВІ ПРОБЛЕМИ.....	148
Середницька І. А. НАРКОТИЧНА (ТОКСИЧНА) ЗАЛЕЖНІСТЬ У ДІТЕЙ, ЗОКРЕМА БЕЗПРИТУЛЬНИХ: ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ.....	150
Стокіч В. А. РОЗПОВСЮДЖЕННЯ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕСЕНДЖЕРУ TELEGRAM...	152
Ульянов О. І. КОНВЕНЦІЙНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ.....	153
Щербина К. В., Свєтов В. С. ПРОБЛЕМА НАРКОЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ.....	155

СЕКЦІЯ 5.
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ТА
ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

Бєжанова А. В. ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ РЕЖИМУ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ В СУДОВОМУ РОЗГЛЯДІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ.....	157
Венедіктов А. А., Венедіктова Ю. Є., ПОНЯТТЯ КОНТРОЛЮ ЗА ВЧИНЕННЯМ ЗЛОЧИНУ.....	159
Грібов М. Л. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДОКУМЕНТУВАННЯ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ТА В ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	161
Домніцак Р. В. ВЗАЄМОДІЯ ПІДРОЗДІЛІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У ПРОТИДІЇ КОРИСЛИВО-НАСИЛЬНИЦЬКИМ ЗЛОЧИНАМ ВІДНОСНО ІНОЗЕМЦІВ В УКРАЇНІ.....	162
Дрозд В. Г. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАКРИТТЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ СТОСОВНО ОСІБ, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 480 КПК УКРАЇНИ, ЯКИМ ПОВІДОМЛЄНО ПРО ПІДОЗРУ.....	165
Заєць О. М. СТВОРЕННЯ НАДНАЦІОНАЛЬНИХ ПРАВООХОРОННИХ СТРУКТУР У БОРОТБІ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ.....	165
Каніца А. А. ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПО КРИМІНАЛЬНИМ ПРОВАДЖЕННЯМ, ЗА ВІДСУТНОСТІ ПОВІДОМЛЕННЯ ОСОБИ ПРО ПІДОЗРУ, У ВИЗНАЧЕНІ ЗАКОНОМ СТРОКИ.....	167
Кашиперук С. Г. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАЛУЧЕННЯ ПЕРКЛАДАЧА ПІД ЧАС ЗАТРИМАННЯ ОСІБ, ПІДОЗРЮВАНИХ У ВЧИНЕННІ ЗЛОЧИНУ, ЯКІ НЕ ВОЛОДІЮТЬ ДЕРЖАВНОЮ МОВОЮ.....	169
Коваленко А. О. ТИМЧАСОВЕ ВИЛУЧЕННЯ МАЙНА ЯК ЗАХІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО ПОЗОВУ.....	171
Кричевська Х. О. ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УКРАЇНІ.....	172
Ланцедова Ю. О. НОВА РЕДАКЦІЯ СТАТТІ ПРО ДОКАЗИ, ЇХ ВЛАСТИВОСТІ ТА ДЖЕРЕЛА В АНТИКРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	174
Лапкін А. В. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПІДСЛІДНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ ЗЛОЧИНІВ.....	176
Ларкін М. О. ТИПОВІ СЛІДЧІ СИТУАЦІЇ ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ РОЗСЛІДУВАННЯ ВБИВСТВ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ ЧЛЕНАМИ МОЛОДІЖНИХ НЕФОРМАЛЬНИХ ГРУП (ОБ'ЄДНАНЬ).....	178
Левін В. І. СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ У МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ, СВОБОД ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ОСОБИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ОБШУКУ.....	179
Логінова Н. М. СПІВВІДНОШЕННЯ ДИСКРЕЦІЙНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ПРОКУРОРА І СЛІДЧОГО СУДДІ.....	180

Маноїленко К. М. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ ТУРИСТІВ В УКРАЇНІ.....	182
Маційчук В. О. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У РОЗСЛІДУВАННІ ВБИВСТВ НА ЗАМОВЛЕННЯ.....	184
Мотрука В. А. СИСТЕМА ЗАСАД І ЇЇ ВПЛИВ НА КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ.....	186
Мудрецька Г. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУДОВО-БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ЕКСПЕРТИЗИУ КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	187
Оверченко Д. Г. ОСНОВНИЙ КАТЕГОРІАЛЬНО-ПОНЯТІЙНИЙ АПАРАТ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	188
Павловський А. В. ПОНЯТТЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ.....	190
Петрушко М. І. ПОРЯДОК ПОГОДЖЕННЯ ЗМІНИ ПРАВОВОЇ ПОЗИЦІЇ ПРОКУРОРА В СУДІ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ З ПРОКУРОРОМ ВИЩОГО РІВНЯ.....	192
Поліщук О. В. ДО ПРОБЛЕМИ ОСКАРЖЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ РІШЕНЬ ЩОДО ПОЧАТКУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ.....	194
Пустовий О. О. ВІЗУАЛЬНЕ СПОСТЕРЕЖЕННЯ У ПРОТИДІЇ МАСОВИМ ЗАВОРУШЕННЯМ.....	195
Самсонюк С. С. СУБ'ЄКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ЩОДО ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПРАВОПОРУШЕНЬ ТА ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	196
Славінська І. В. ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧОГО З ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ.....	198
Тарасенко В. Є. ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ФУНКЦІЙ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ПОЛОЖЕННЯХ КПК УКРАЇНИ.....	200
Теслюк І. О. ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО МОНИТОРИНГУ.....	202
Філовський С. В. ВИНИКНЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	204
Філюк О. М. ВИДИ ВИСНОВКІВ ЕКСПЕРТІВ.....	206
Цільмак О. М. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ МЕТОДУ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО МОНИТОРИНГУ ІНФОРМАЦІЇ СТОСОВНО ФАКТИЧНИХ ДАНИХ ПЕВНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	207
Черхавський М. В. ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ЗАТРИМАННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ.....	209
Шостак М. О. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	211
Якім В. ЩОДО ПРОТИДІЇ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ.....	212

СЕКЦІЯ 6.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ПРАВА ТА КРИМІНОЛОГІЇ.

Андрієшин В. В. СФЕРА СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОБ'ЄКТ ЗЛОЧИННИХ ПОСЯГАНЬ.....	215
Бабина А. В. УПРАВЛІНСЬКІ АСПЕКТИ ПРОТИДІЇ ДОВЕДЕННЮ ДО САМОГУБСТВА НЕПОВНОЛІТНІХ.....	217
Бедексєєва В. Л. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПРИЧИННОГО ЗВ'ЯЗКУ МІЖ ДІЯННЯМ ТА СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНИМИ НАСЛІДКАМИ.....	219

Благуа Р. І., Кунтій А. І. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СКАСУВАННЯ АРЕШТУ НА МАЙНО ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	221
Борець Т. О. ТАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОПИТУ ПІДОЗРЮВАНОГО НЕЗАКОННОГО ЗАВОЛОДІННЯ МОТОТРАНСПОРТНИМ ЗАСОБОМ.....	222
Вайда Т. С. РОСІЙСЬКА СУБКУЛЬТУРА «А.У.Є.» ЯК АКТУАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА ТА СУЧАСНА ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНІЙ СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ УЧНІВСЬКОЇ (СТУДЕНТСЬКОЇ) МОЛОДІ УКРАЇНИ.....	223
Вереша Р. В. ЗЛОЧИН ТА ЙОГО СУБ'ЄКТИВНИЙ ЕЛЕМЕНТ: ЕТИМОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ.....	226
Волошина К. О. ГРОМАДСЬКІ РОБОТИ, ЯК ВИД КРИМІНАЛЬНОГО ПОКАРАННЯ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДЕЯКИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....	227
Габуда А. С. ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛІЗАЦІЮ ШАНТАЖУ.....	229
Голубош В. В. УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ, ПРЕДМЕТОМ ЯКИХ Є ЗБРОЯ, БОЙОВІ ПРИПАСИ, ВИБУХОВІ РЕЧОВИНИ ТА ВИБУХОВІ ПРИСТРОЇ.....	231
Грищенко О. А. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ФОРМ ТА СКЛАДУ ЕЛЕМЕНТІВ ПРОГРЕСИВНОЇ СИСТЕМИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В ТЕОРІЇ ТА ЗАКОНОДАВСТВІ.....	233
Діконська О. А. СУКУПНІСТЬ ЗЛОЧИНІВ ТА ЇЇ ВІДМІННІСТЬ ВІД КОНКУРЕНЦІЇ ЗЛОЧИНІВ.....	234
Калмикова К. Ю. КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНУ (ІНФОРМАЦІЙНА МОДЕЛЬ).....	236
Катеринчук К. В. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ КАТУВАНЬ В УКРАЇНІ.....	238
Кириченко А. А. ДТД ЗАЙЦЕВОЙ И ДРОНОВА: ПРОЯВЛЕННЯ ЦИНИЧНОЇ КОРРУПЦІЇ ИЛИ ЯВНОГО НЕПРОФЕСІОНАЛІЗМА.....	239
Конопельський В. Я., Чекмарьова І. М. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО НЕОБХІДНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МИРОВОЇ ЮСТИЦІЇ В УКРАЇНІ.....	241
Ляховецької Г. І. СПІВВІДНОШЕННЯ СУСПІЛЬНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ НАСЛІДКІВ ЯК КРИТЕРІЙ ВІДМЕЖУВАННЯ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ ВІД СКЛАДУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	243
Tetyana Madej, Viktor Zaikin, Yuliya Reznik KORRUPTION IN DEUTSCHLAND. BEKÄMPFUNG UND STRATEGIE.....	246
Марченко А. А. ВІДНОВНЕ ПРАВОСУДДЯ: ОКРЕМІ ДОКТРИНАЛЬНІ АСПЕКТИ.....	247
Меркулова В. О. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИМИРЕННЯ: НАПРЯМИ ПОДАЛЬШОГО УДОСКОНАЛЕННЯ.....	249
Носенко Д. С. НАЛАГОДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В СИСТЕМІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ ЯК ЗАХІД ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ НА ТЕРИТОРІЇ ЛУГАНСЬКОЇ ТА ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ...	251
Петриченко Ю. Д. ЗАГАЛЬНО ПРАВОВА СУТНІСТЬ ТА ПОВНИЙ ПЕРЕЛІК ОБСТАВИН, ЩО ВИКЛЮЧАЮТЬ АНТИСОЦІАЛЬНІСТЬ ДІЯННЯ.....	253
Комочкіна А. Ю. ОКРЕМІ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО СТАНУ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ.....	254
Поточняк М. І. КІБЕРЗЛОЧИНИ: ВІРТУАЛЬНА ВІКТИМНА ПОВЕДІНКА – ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ ЧИ СТАН ОСОБИ-ЖЕРТВИ ЗЛОЧИНУ?.....	256

Приходько Т. М. ЗНИЖЕННЯ ВІКУ, З ЯКОГО МОЖЕ НАСТАВАТИ КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ: НАУКОВІ ДИСКУСІЇ.....	258
Радіюк А. Р. РОЛЬ ТА МІСЦЕ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У ПРОБЛЕМІ ТОРГІВЛІ ЖІНКАМИ В УКРАЇНІ...	259
Резніченко Г. С. ШТРАФ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ.....	261
Станчев А. П. НОРМИ МИТНОГО ПРАВА – ОСНОВА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕЗАКОННЕ ПЕРЕМІЩЕННЯ ПІДАКЦИЗНИХ ТОВАРІВ.....	263
Тарасова Ю. Ю. РИМСЬКИЙ СТАТУТ ЯК ДЖЕРЕЛО ВЧЕННЯ ПРО СКЛАД ЗЛОЧИНУ.....	265
Ткач Ю. Д., Ковалёва О. Н. НОВАЯ РЕДАКЦИЯ СТАТЬИ ОБ ИЗНАСИЛОВАНИИ В КОНТЕКСТЕ ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ ДОМАШНЕМУ И ИНОМУ НАСИЛИЮ.....	266
Тунтула А. С. ПРАВОВАЯ КВАЛИФИКАЦИЯ ОДНОГО ИЗ ИЗВЕСТНЫХ ДОРОЖНО-ТРАНСПОРТНЫХ ДЕЯНИЙ.....	268
Цвігуненко В. М. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РОЗМЕЖУВАННЯ КРАДІЖКИ ВІД ГРАБЕЖУ.....	270
Шпортило В. О. ПРОБЛЕМИ РОЗМЕЖУВАННЯ ТА КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ.....	273